

A kétéves háboru mérlege.

A német nagyvezérkar most foglalta össze a háboru két évi eredményének mérlegét. A nyilvánosságra hozott statisztikai kimutatás adatai igazán beszédes számok. Területben, zsákmányban, foglyokban az antant legújabb „döntő” offenzívája ellenére is oly imponáló fölényt élvezünk, amely biztos záloga annak, hogy a háboru — bár a mi veszteségeink sem csekélyek — a végső győzelmet teremti meg számunkra.

A harmadik háborus esztendő küszöbén önérzettel mutathatunk ezekre az eredményekre, amelyeket a sokszoros túlerőben levő ellenségeinkkel szemben kivivtunk. Bizalmunkat nem ingatják meg azok a részleges sikerek, amelyeket ellenségeink a keleti és nyugati hadszíntéren kierőszakoltak. Ezeknek az epizódyszerű sikereknek értékét leszállítják a véres és súlyos veszteségek, amelyek ellenségeink az offenzíva során szenvedtek és amely veszteségek nem állnak arányban az elért eredményekkel. Végző következtetésben a most dúló vad rohamok erőfeszítéseit is a mi nyereségmérlegünkre írhatjuk fel, mert az oroszok és angolok, akik most teljesítőképességüknek maximumát vetették harcba, hadseregünk ellenállását nem tudták megtörni és így megíusult ellenségeinknek az a reménye is, hogy egy utolsó, elszánt közös együttműködéssel döntő csapást mérhetnek a középonti hatalmakra. A keleti és nyugati hadszíntéren csaknem egyidőben megindított tömegtámadások kudarcra széttépte ellenségeinknek azt az illuzióját is, hogy a munióközvetek felhalmozásával sikerül kivívniok a döntő eredményt és eddigi hódításaink földadására kényszeríthetnek bennünket.

Ez a jövőbe vetett bizalom nyer kifejezést a királyi szózatban és Vilmos császár szavaiban is, amelyek a két szövetséges nemzetben kölcsönös visszhangra találtak. És bár — mint Vilmos császár mondja — még nehéz feladatok előtt állunk, ellenségeink ama reménye, hogy a hadiszerek el látásában tulszárnyaljanak bennünket, ép annyira csufot fog vallani, mint az a tervük, hogy éhséggel kényszerítsék ki azt, amit kardjuk nem tud elérni.

A háboru két évének tapasztalatai után pillanatnyi sikerek nem téveszthetik meg azokat, akik a dolgok mélyére tekintenek és nem vezetetik magukat szubjektív érzésektől. A két évi háborus mérleg lezárta után a végső győzelemben jobban kell hinnünk, mint valaha, mert teljesen bizonyos, hogy ellenségeink azokat a háborus célokat, amelyeket a világháboru előkészítése és megindításakor maguk elé tűztek, immár nem érhetik el, viszont nem szenved kétséget, hogy mi sokkal több eredményt vívtunk ki, mint aminőkre e ránk kényszerített védelmi harcban számítottunk. Ellenségeink újabb és újabb erőfeszítései és diplomáciai próbálkozásai ezen a helyzeten lényegileg nem változtathatnak, csupán azt eredményezhetik, hogy a háborut, amely eddig is borzalmas szenvedéseket zudított az emberiségre, tovább folytathassák anélkül, hogy háborus céljaikat, amelyek a mi megsemmisítésünkre irányultak, elérjék.

A további vérontásért az erkölcsi felelősség tehát ellenségeink lelkiismeretét terheli. De nem csoda, hogy azok, akik ezt a retentő vérontást elindították, oly nehezen jutnak arra a jobb belátásra, amely ujra visszahozná az emberiségnek a béke áldásait. Készen kell lennünk arra, hogy még hosszabb ideig lesz nehéz az idők járása felettünk, le a háboru két évének nagyszerű eredményeit kockáztatnunk nem szabad és küzdenünk kell tovább azzal a szilárd hittel és akarattal, amely eddig sem engedte, hogy a kapzsiság, embertelenség, elbizakodott gőg és hatalmi téboly erőt vegyen az igazságon.

Olasz repülők támadása Fiume ellen.

— Banfield sorhajóhadnagy lelőtt egy nagy harci repülőgépet. —

BUDAPEST, augusztus 2. *Elsején fél-nyolc órákor reggel tizenégy nagy olasz harci repülőgépből álló raj Piñanon át betört Istriaába. Banfield sorhajóhadnagy Triestebe tengeri repülőgépre szállott, egész Istrián keresztül üldözte az ellenség repülőrajt. Fiume felett kétezerhatszáz méter magasságban utolérte annak két Caproni gépből álló zömét és lelőtt egy nagy harci repülőgépet. Ennek vezetője meghalt; két megfigyelőt elfogtunk. Banfield és repülőgépe sértetlenek maradtak.*

HAJÓHADPARANCSNOKSÁG.

(Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.)

Bécs, augusztus 2. A *Zeit* jelenti: Kedden öt olasz repülőgép szállott el Fiume fölött és ötven bombát dobott le. Szerencsére sikerült a stratégiai szempontból fontos épületeket, így a torpedógyárat is megvédeni a bombatámadás ellen. A kár jelentéktelen. Két asszonyt és két gyermeket megöltek a bombák. A mi repülőink két olasz gépet lelőttek.

Fiume, augusztus 2. Ma reggel nyolc óra husz perckor öt olasz repülőgép jelent meg Fiume felett. Minden oldalról rögtön megszólalt a védekező ágyuk tüze, a kikötőben a torpedónaszádok ágyai a repülőgépek felé irányozódtak és a katonák fegyverro-

gása köszöntötte az olaszokat, akik elég sűrűn dobtak le bombákat.

Az olasz repülő támadás hőse Banfield sorhajóhadnagy, aki nyomon követte az olaszok egyik Caproni gépét. Banfield folyton a nagy gép felett keringett és *sikerült eltalálnia a Caproniban ülő pilótát.* Az olasz elállította a gépnek motorját és 3500 méter magasból, 1500 méterre zuhant le siklórepüléssel, ott ismét egyenesre billent és el akart menekülni. De úgy látszik, gépe is megromlott, mert a San Giovanni di Pehlin városrész mellett levő erdős területre egy fára zuhant le. A közelben katonák gyakorlatoztak, akik odarohantak a lezuhant géphez, amelyben egy olasz hadnagy és egy altiszt feltartott kézzel várta a katonákat. A két repülő elfogták, a gépben ülő másik altiszt pedig, akit Banfield golyója fején talált és aki az üléshez szijjazva előredőlvé ült, *néhány perc múlva meghalt.*

A többi repülő sűrűn dobta le bombáit, amelyek közül sok a tengerbe zuhant. Katonai kárt nem okoztak, és az anyagi kár sem nagy, de a nép közt óriási a felháborodás, *mert néhány ártatlan áldozata van a vandál olasz támadásnak.*

Wickenburg kormányzó és felesége egész idő alatt a bombázott területen volt és intézkedett, hogy minden bajon lehetőleg rögtön segítsenek.

A németek döntő rohamra készülnek Verdun ellen.

Rotterdam, augusztus 2. A *Times* jelenti, hogy a németek befejezték előkészületeiket a Verdun elleni döntő roham megindítására. A többi fronton való nagy elfoglaltságuk dacára, *kétezer ágyut összpontosítottak Verdun falai alá.* Verdun védője minden nap várja a döntő támadás megkezdését.

Rotterdam, augusztus 2. A francia hadvezetőség *kedd esti jelentése* a következőket mondja:

A franciák a Sommetól délre német lövészárkokat foglaltak el Estrées és Belloy között.

A németek a Maas jobbpartján *rendkívül heves éjszakai ágyuzás után gyalogsági támadást kezdtek a thiaumonti sáncról nyugatra és délre.* A franciák zárótüze valamennyi kísérletüket megíusította, csak néhány ellenséges különítmény jutott el a francia lövészárkokba, de ezeket is azonnal elűzték. Thiaumonttól délre a franciák kissé előrehaladtak. *A németek egyidőben támadást intéztek a Vaux—Chapitre—Chenois fronton is és megvetették a lábukat Chenoisban, ahonnan azonban ismét kivették őket.* A többi német támadás mind megíusult.

Semleges politikusok békeakciója Franciaországban.

Bukarest, augusztus 2. Pétervárról jelentik a *L'Independance Roumaine*-nak: Semleges politikusokból álló bizottság járt Párisban, hogy *Franciaország és Németország között a békét egyengesse.* A semlegesek szerint Németország átengedné Francia-

országnak Belgiumot és visszaadná Elzász-Lotharingie szintiszta francia részét. Briand miniszterelnök kategórikusan visszautasította ezt az ajánlatot, kijelentvén, hogy nincs olyan ár, amelyért Franciaország Angliával és Oroszországgal való szövetségét megtörné.

A belga hadsereg ellenőrzése.

Páris, augusztus 2. A *Humanité* szerint a párisi belga szociálisták szövetsége követeli a hadsereg ellenőrzését a belga hadsereg is. Ezt az ellenőrzést olyan képviselőnek kellene gyakorolni, akik ezidő szerint a szövetséges államokban vannak. A szövetség felszólítja az összes belgákat, hogy aláírásukkal törekvésüknek támogatására való hajlandóságukat nyilvánítsák. (M. T. I.)

Az angol-dán döntőbirósági szerződés.

Amsterdam, augusztus 2. Londonban kíeserélték ma a ráifikációt az 1916. évi május 16-án Dánia és Anglia között létrejött megállapodásról, amely az 1905. év október 25-iki angol-dán döntőbirósági szerződés érvényét újabb öt évre meghosszabbítja.

Hollandia és a főzelék kivitel.

Hága, augusztus 2. A földmivelésügyi miniszter közli, hogy a konzervált főzelék kivitelére nem lehet számítani, mert a konzervgyárak nagy vásárlásai következtében a belföldnek friss gyümölcscsel való ellátása igen hiányos.